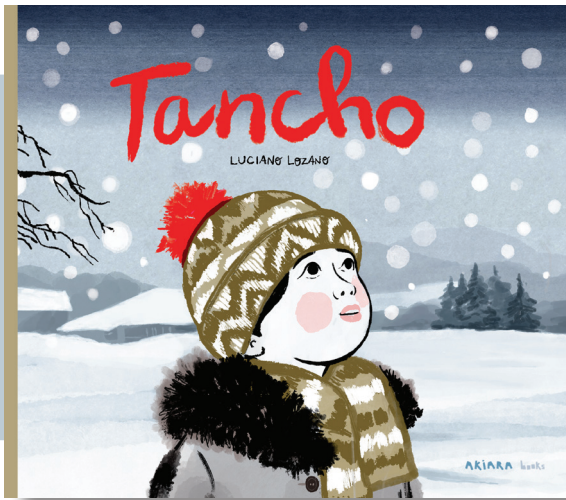


Luciano Lozano

TANCHO



Amb les primeres neus arribaven les grues als aiguamolls de l'illa de Hokkaido, al Japó. En Tancho sempre mirava l'estranya dansa que feien des de la seva finestra. Però un hivern tan sols en va aparèixer una parella...

Inspirat en una història real, aquest llibre ens convida a viure en profunda harmonia amb el món animal.

Arguments de venda

- Un àlbum que és també un llibre de coneixements, ja que s'inspira en la vida de Yoshitaka Ito, l'home que va alimentar les grues i les va salvar de l'extinció, al Japó.
- El text és molt breu i les il·lustracions són d'una gran bellesa i contenció cromàtica, amb un traç net i espontani que ens recorda la pintura oriental.
- Un llibre ple d'harmonia que ens convida a cuidar dels animals i a viure en sintonia amb els cicles de la natura.

48 pàgines, 28 x 24 cm
Tapa dura amb paper lmitlin (no plastificada)
ISBN: 978-84-17440-80-0
Col·lecció: Akialbum, 18
Traducció: Elena Martín Valls
Primera edició: març del 2021
Edat recomanada: + 4 anys
PVP: 14,50 € (13,94 € + IVA)

ISBN 978-84-17440-80-0



9 788417 440800

www.akiarabooks.com
ines@akiarabooks.com

Temes: natura; espècies en extinció;
conservació del medi ambient; Japó

COBERTA SENSE PLASTIFICAR
nou acabat més ecològic

Luciano Lozano

Vaig néixer el mateix any que l'home va viatjar a la Lluna per primer cop. Potser per això, des de petit, he viatjat molt. Visc entre Barcelona i Benalmádena, a Andalusia.

Fa quinze anys que treballo com a il·lustrador. Abans, vaig estudiar Turisme i vaig treballar en agències de viatges, trens i aeroports. He estat dues vegades al Japó. La primera va ser una aventura a Tòquio sense reserva d'hotel i sense saber gaire què hi faria. Tot just havia acabat el primer curs d'il·lustració a Londres i em vaig passar els cinc dies dibuixant. Em va sorprendre enormement el sentit de l'estètica japonesa, i tinc la sensació que aquell viatge i aquella estètica van units, d'alguna manera, en el meu treball d'il·lustració.

M'agraden les paraules, però també els silencis; la música contemporània i la clàssica; la intensitat i la subtilesa; les lletres i els espais en blanc; la lírica i l'humor; les imatges i les paraules; la ment, però també el cos; els viatges i estar a casa; els amics i també la solitud; dormir acompanyat i dormir sol; la independència i també el compromís; valorar totes les opcions per després deixar-me portar per la música de l'atzar, perquè hi ha un moment per a cada cosa i cada cosa té el seu moment. La meva certesa més gran és que cal no donar res per fet ni sabut.



El dia més fred de l'hivern,
en Tancho pot va sentir
els dibuixos de les grues.
S'hi va acostar.

Semblaven espantades,
però estaven tan fameliques
que no es van moure.